

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Aduersùs
Magdeburgenses Centuriatores pro Canonibus
Apostolorum, & Epistolis Decretalibus Pontificum
Apostolicorum, Libri Quinq[ue]**

**Torres, Francisco de
Coloniae, 1573**

VD16 T 1629

Cap. XIX. Quomodò ipsa epistola Zephyrini conuincat, antiquiores has
epistolas Hieronymi aetate, id est, ante annos mille ducentos, & amplius
scriptas esse, & quomodò in his epistolis tant[a]e ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29685

in causa fabri, aut aratoris. neq; presbyter in causa presbyteri, nec Episcopus ^{Magd. dome-}
in causa Episcopi, testis esse possit, si neq; pontifex de epistola alterius pon-^{stici testes,}
tificis potest testificari. Et quid hoc stultius, aut absurdius dici potest? & cū ^{quibus nō sit}
scriptura diuina dicat, testis fidelis non mentitur: quid iniquius, quām san-^{credēdū, sunt}
ctissimos pont. & martyres, de infidelitate & mēdacio damnare? Illos verò, ^{oēs eiusdem}
quos Magd. dicunt, negāsse authoritatem epistolarum priscorum pontifi-^{artis & pro-}
cum, quia non essent in codice canonum, quām grauiter & vehementer Ni-^{fectionis.}
colaus primus testimonij pontificum sanctissimorum confutārit Gelasij,
& magni Leonis, quorum epistolas non negant isti, licet depravatas esse fin-^{Caput Grat.}
gant, intelligi potest ex illo ipso cap. si Romanorum pont. apud Gratianum ^{dist. 19. quod}
^{dist. 19. in epistolas}
dist. 19. quod idem Magd. in epistolas Zephyrini, immo in omnes veterum ^{in epistolas}
Pontificum epistolas obiecerunt, vel dicam potius, contra se obseruārunt, ^{reverū pone-}
vt suo indicio, vetere proverbio, perirent: & tanquam noui Saules aut Abi-^{Magd. obiece-}
melechitæ, in gladios ab armigeris suis eductos irruerent. Hoc verò caput rūt, ad defensio-^{nem}
dist. 19. ab ipsis productum, quia ad defensionem omnium epistolarum pri-^{dendam veri-}
scorum pont. quas isti negant, mirificè valet, in extrema parte quinti volu-^{tatem earum}
minis defensionis earum, recitabo: quod totā causam nemo neq; vehemen-^{mirificè ra-}
tiūs, neq; grauiūs, nec eruditius, quām Nicolaus, perorare potuisset, neque ^{let.}
Magdeburgenses ipsos valentiūs refellere.

Quomodo ipsa epistola Zephyrini conuincat, antiquiores esse has episto-
las Hieronymi ætate, id est, ante annos mille ducentos & amplius scriptas
esse, & quo in his epistolis tantæ antiquitatis, Canon apost. 74. citetur. Ca. 19.

VT autem hæ Zephyrini epistolæ apud Magd. velint, nolint, si non ad
authoritatem, ad antiquitatem saltem valere debeant, fuisse scriptas
ante interpretationem Hieronymi veteris testimoniū, testimonio clá-
rissimo est, quod nullo ingenio eludi queat, quod qui has epistolas post té-
pora Hieronymi reperit, & in publicum emilit, pro interpretatione 70. qua ^{Vnde liquet}
Zephyrinus vñus est, interpretationem Hieronymi posuit & substituit. Qui ^{manifeste, ep̄}
quidem, siue fictas reperisset, & Zephyrino falsò attributas, siue ipse idem ^{sto. Zephyrini}
eas finixisset, & pontifici Zephyrino apposuisset, cuius eas haberi voluisset, ^{antiquiores}
profectò necessè erat, vt interpretatione 70. qui ante ætatem Zephyrini fu-^{esse etate His-}
erant, vñus esset: non autem Hieronymi, quem Zephyrinus nōesse nō potuit:
quis hoc dubitet, nisi qui omni prorsùs iudicio & ratione careat? sed, quia
non est veritus, nē propter interpretationem Hieronymi non tribueretur
Zephyrino antiquissimo pontifici epistolæ istæ, non dubitauit eam in locū
interpretationis 70. substituere, quod esset eo tempore, cū hæ epistolæ ap-
paruerunt, in vñu & consuetudine ecclesiarū. Sed doceamus hoc, quod for-
tasse Magd. negaturi sunt, fuisse scilicet vñsum interpretatione 70. authorē
harum epistolarum, siue Zephyrinum, vt nos affirmamus, & vniuersa pro-
ficitur ecclesia, siue alium, vt Magd. somniant, quem necessè est, antiquiore
Hieron, fuisse, testimoniu ergo Esaïe in epis. 2. Zephyrini citatū, Audite me, ^{Esa. 53.}

L 2 qui

*Locus Esiae
citat. à re-
phyrino post
ex interpre-
tatione 70.*

qui scitis iudicium, populus meus, in quorum corde lex mea est, nolite ti-
mere opprobrium hominum, & blasphemias eorum nè timeatis: hoc inquā
testimonium, alioquin ex interpretatione Hieronymi sumptū, quod author
epistolæ Zephyrinus, siue is qui epistolam Zephyrino secundūm istos falsò
inscripsit, ex 70. vt necessè erat, vt potè ante tempora Hieronymi, & non ex
interpretatione Hieronymi sumperserit, perspici potest ex eodem loco, cùm
ait paulo antè author epistolæ: His suffulti suffragijs, nō multū debemus
timere opprobrium hominum, nec eorum exprobratiōibus vinci, quoniam
hoc nobis Dominus iubet per Esaiam prophetam, dicēs: Nolite timere op-
probrium hominum, & exprobratione eorum nè vincamini. Sic enim ha-
bent 70. quod cum superioribus epistolæ rectè conuenit, pro quo substitu-
ta est interpretatio Hieronymi: Nolite timere opprobrium hominum, &
blasphemias eorum nè timeatis, in qua interpretatione nō est illud. Et expro-
bratione eorum nè vincamini, cum quo, vt dixi, cōuenit, quod author epi-
stolæ dixerat, Neq; debemus eorum exprobrationibus vinci, quoniam hoc
iubet Dominus per Esaiam &c. Quis ergo non intelligit, & planè videt, non
congruere interpretationem Hieronymii cum ijs, quę author epistolæ pro-
ximè dixerat, & testimonio Esiae confirmare voluit? In hac igitur epistola
tantæ antiquitatis, vt potè scripta (velint, nolint Magd.) ante mille ducentos
annos & amplius, citatur sententia canonis Apostolici, cùm ait: Præceptum
est ergo in antiquis statutis, illis scilicet, quę proximè vocauerat constituta
Apostolorum, Episcopos electos, atq; suis rebus spoliatos, ad ecclesias pro-
*Can. Apostol.
74. citatus in 74. Ex eo enim elicitur hęc sancti Zephyrini Apostolica sententia. Iubet enim
epist. 2. Zephyrini.*
**prias primò recipi, & sua omnia eis reddi: & demū, si quis eos iustè accusare
voluerit, aequo periculo facere: & iudices esse decernentes Episcopos recta
sapientes. Illud autem aduertendum est, nè quis h̄c tergiuersandum aut ca-
uillandum esse putet, vt solet scriptura sancta citari aliquādō non numer-
atis verbis, sed ponderata sententia, sic h̄c citatum esse canonem Apostolorū**

**decerni vocato, auditō, & conuictō: consequens necessariō est, vt simul iu-
beat, si qui fuerint electi, & spoliati suis rebus, prius ad ecclesias suas reu-
centur, & omnia eis restituantur: ac tunc audiantur: & iustè iudicētur: & cō-
uicti, puniātur. Hoc autem magis adhuc ex eo, quod in canone sequitur, in-
telligi potest. Iubet enim, vt si vocatus Episcopus venire noluerit, vocetur
iterum: & si ne tūc quidem parere voluerit, vocetur tertio, duobus Episco-
pis ad eū missis. Quod si contempserit, & non occurrit, Synodus in eum,
vt videbitur, sententiam pronunciet, nè videatur lucrum fecisse ex fuga &
declinatione iudicij: alioquin quomodo ex fuga atq; declinatione iudicij lu-
crum fecisse videri posset, nisi electus & spoliatus, antequām iudiciali ordi-
ne huc ventum sit, reuocandus & restituendus in locum suum esset?**

Quomo-